

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 103 (1839)

Trešdien, 1956. g. 29. augustā

12. gads

AKTIVĀKU AGITATORU DARBU RAŽAS NOVĀKŠANAS LAIKĀ

Mūsu rajona lauku darba-
laudis neatlaidīgi strādā, lai
dotu arvien vairāk labības,
gaļas, piena un citu lauksaim-
niecības produktu tautas pa-
tēriņam un rūpniecības vaja-
dzībām.

Pašreiz testāties pats atbil-
dīgākais periods lauksaimnie-
cībā — ražas novākšana. Lai
ražu novāktu laikā un bez
zudumiem, izšķiroša nozīme
ir prasmtīgam organizatoris-
kajam un politiskajam masu
darbam. MTS, kolchozos, pa-
domju saimniecībās jāizvērs
iedarbīga socialistiskā sacen-
sība par ražas novākšanu
isos termiņos un bez zudu-
miem, sistematiski jākontrolē
sacensības gaita, jārūpējas, lai
sacensības rezultāti būtu zi-
nāmi darba darītājiem, neat-
laidīgi jāievieš pirmrindas dar-
ba metodes katrā kolchozā
un brigādē. Šint virzienā par-
tijas un komjaunatnes orga-
nizācijām diendienā jāvirza
politiskais masu darbs, jāor-
ganizē pārrunas tieši darba
vietās, jāgādā, lai iznāktu
sienas avīzes, „cīņas lapas”,
„zībeņi” un jāorganizē agit-
brīžu priekšnesumi.

Visā šint darba aktīva da-
lība jāņem agitatoriem. Rajo-
na kolchozos strādā daudz
labu agitatoru. Kolchozā
„Traktorists” kompleksās bri-
gades brigadieris b. Kapteinis
savā brigādē sistematiski or-
ganizē ražošanas apspriedes,
kur bez ražas novākšanas
darba jautājumiem iepazīsti-
na brigades laudis ar laik-
rakstu materiāliem, apspriež
socialistiskās sacensības re-
zultātus, tāpēc ražas novākša-
na brigādē veicas sekmīgi.

Plašu izskaidrošanas dar-
bu kolchoznieku vidū Raiņa
vārdā nosauktajā kolchozā
veic komuniste b. Slipiņa. Viņa
bieži kolchozniekiem izskaid-
ro partijas un valdības lēm-
umus, mobilizē laudis raže-
nam darbam.

Arī uzskatāmās agitācijas
izveidošana agitatoriem jā-
ņem aktīva dalība. Labu
piemēru rāda kolchoza „Trak-
torists” agitatore b. Leima-

ne, Neimane, kas daudz dara
satiriskās avīzes izdošanā.

Saturīga uzskatāmā agita-
cija ir kolchoza „Kopdarbi-
ba”. Šelt labi parādīti
uzdevumi un sasniegumi ra-
žas novākšanā. Ir lozungi, „zi-
beņi”, sienas avīze, ik pa pie-
cām dienām tiek izdots socia-
listiskās sacensības biļetens,
kurā atspoguļojas socialistis-
kās sacensības gaita ražas
novākšanā starp brigādēm.
Rezultātā kolchozā panākta
darba disciplīnas uzlabošanās,
visi kolchoznieki aktīvi pie-
dalās ražas novākšanā.

Lai agitatori ražas novāk-
šanā savu dīžo uzdevumu go-
dam veiktu, partijas organi-
zācijām agitkolektīvu darbs
diendienā jāvada. Un, lai tie-
ši tad, ja agitatori darbam
ar masām nav mobilizēti un
regulārī neorganizēti tiem sa-
nāksmes, nedod konkrētus uz-
devumus, viņu darbs izpaliek.
Tā ir kolchoza „Brīvais ceļš”.
Šelt nav istas sacensības par
ražas ātrāku novākšanu. Dar-
bā daudz trūkumu, bet velti
atrast „zībeņus”, kur par to
rakstītu. Kolchozā neredz arī
saistības, par kurām cīnās
kolchoznieki ražas novākša-
nā, neredz brigāžu sacensības
rezultātus. Nekur nav kritizē-
ti kolchoznieki, kas strādā
par plekabinātājiem traktoru
brigādē, bet laika kamer trak-
tori ir remontā vai arī darba
nav, ražas novākšanā nepie-
dalās. Par to, lai agitatori
šeit strādātu, nekavējoties jā-
gādā partijas pirmorganizāci-
jai.

Agitatoru darbs neapmierī-
na arī kolchoza „Jaunā gvar-
de” un citos.

Agitatoriem nav svarīgāku
uzdevumu, kā ar savu komu-
nistiskās agitācijas vārdu un
personīgo piemēru darbā sek-
mēt ražas novākšanu, panākt,
lai ražu novāktu laikā, lai
neviens vārpa nepaliktu uz
lauka. Lai agitatoru darbs
ikvienā kolchozā ražas no-
vākšanas dienās kļūtu jo ie-
spaidīgāks, ietekmīgāks, par
to jāgādā partijas organiza-
cijām.

Būvei visi vajadzīgie mate-
riāli — kīģeļi, grants, kalķi, ce-
ments, šifers ir sagādāti. Kol-
choza zāģētāvā apstrādāti kok-
materiāli.

Labi darbs sokas kolchoza
būvbrigādē. Pašreiz brigadie-
ris J. Zīmulis un K. Vagars
izpilda koka darbus, bet A.
Kirchneris un J. Osis — mūr-
nieka. Čakli būvbrigādē strādā
jaunieši Ziedonis Gebauers.

K. Linķis

ĀTRĀK vest rudzus šķūņos un kult

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti ziemāji (proc.)	84,5	74,4
Sagatavota skābbarība (proc.)	13,2	15,6

Trešā brigādē pabeigusi rudzu kulšanu

Lisenko vārdā nosauktajā
lauksaimniecības arteli rudzu
kulšanai izmanto ne tikai kul-
mašīnu, bet arī kombainu. Pa-
visam nokulti rudzi no 36
hektariem. Vidēji no katra
hektara iegūst 12—15 cent-

neru graudu. Trešā laukropi-
bas brigādē (brigadieris b.
Salms) pirmdien pabeidza ru-
dzu kulšanu. Kulšanu turpina
pirmajā un otrajā brigādē.

I. Sila

Šefi palīdz ražas novākšanā

Bagātu ziemāju ražu izau-
dzējuši lauksaimniecības arte-
ļa „Cīņa” kolchoznieki. Ne-
pastāvīgie laika apstākļi ievi-
cina tās novākšanu, tāpēc kol-
chozniekiem palīgā devušies
šefi — Veselības aizsardzības
nodaļas darbinieki. Visu pa-
gājušo nedēļu kolchozā strā-
dāja 8 talcinieki, palīdzot gan
rudzu ievākšanā, gan skābba-

ribas sagatavošanā. Pirmdien
kolchozā ieradās 13 talcinieki.
Viņi palīdzēja nopļaut vēl at-
likušos rudzus, kā arī pīda-
lījās ziemāju ievēšanā. Centi-
gi strādāja jau gados vecāka
slimnīcas darbiniece Līze Feld-
mane, kā arī Indriķis Būvmeis-
ters, Velta Grinovska, Kārlis
Hildebrands un citi.

A. Upleja

Dūc kulmašīna

Pirms pāris nedēļām ik-
vienu, kas brauca vai gāja pa
Saldus šoseju, netālu no Kul-
dīgas iepriecināja zeltainie ru-
dzu statiņi, kas sniedzās pāri
galvām. — Tie Mičurina vārdā
nosauktā lauksaimniecības ar-
teļa lauki, — dažs zināja pa-
stāstīt, piemētiņot, ka labu ra-
žu izaudzējuši visu brigāžu
laudis.

Jā, mičurinieši tiešām izau-
dzējuši daudz bagātāku zie-
māju ražu nekā iepriekšējos
gados, un tādēļ visi pielika
rokas, lai izaudzēto lauku no-
pļautu un savāktu. Ražas no-
vākšanā no agra rita līdz vē-
lam vakaram piedalījās kā jau-
ni, tā veci. Gan sienot kūļus,
gan ievēdot, varēja saslast slau-
cējas, ganus, skolniekus. Iz-
mantojot katru labvēlīgo die-
nu, drīz šķūņos saveda visus
rudzus. Te jāatzīmē, ka socia-
listiskajā sacensībā, kas izvēr-
sās starp trijām kolchoza kom-
pleksajām brigādēm, 1. vietā
izvirzījās komjaunieša Arvīda
Pētersona vadītās pirmās bri-
gades laudis, kuri pirmie no-
kopa rudzu laukus. Tagad jau
krietni dzeltenī kļuvuši miežu
un auzu lauki, arī tie jāsāk
pļaut, bet tad vasaras kviešu
pļaujas laiks būs klāt... Bet ko
tad šodien dara brigades lauk-
kopji?

... Pašā Ventas krastā, tīri

nokopta rudzu lauka malā pie
šķūņa parkš traktors HTZ-7.
Tuvāk pieejot, sadzirdam arī
vienmērīgo kulmašīnas dūksa-
nu. Tātad lūk, kur strādā
brigades laudis! Nepaspē-
jam pat pieiet pie šķūņa, kad
pieriņo kolchoza smagā auto-
mašīna. Šoferis Ansis Rauķis
ātri apgriež mašīnu un atpakaļ
ejošā gaitā piebrauc tieši pie
maisiem. Neskatoties uz to, ka
kult sāka tikai pirms stundas,
pilno maisu ir sakrājis ves-
els kalns.

Lūk, arī nāk svērējs un pā-
ris vīru — iekrāvēju. Viņi uz
svariem ātri sakrauj savus 9
vai visus 12 maisus, bet pēc
minutes tie ir automašīnā.
Krāvējiem palīdz arī svērējs.
Vērojot viņus, liekas, ka kād-
reiz ar svērēju esam tik-
šies... Patiesām, tas taču viens
no labākajiem MTS kombai-
nieriem Indriķis Ķesenfelds,
kurš lietainā laikā atnācis pa-
līgā laukropjiem un pārmai-
ņus strādā gan uz kūleja par
iekšā laidēju, gan svērēju.

Šodien mājā nav varējis
mierīgi nosēdēt arī 78 gadus
vecais kolchoznieks Krišs Bur-
meisters. Arī viņam atradies
piemērots, pat atbildīgs darbs
— uzraudzīt un apmainīt pie-

Pārskats

par ziemāju novākšanas
gaitu rajona kolchozos
uz šā gada 25. augustu

Vietā	Kolchozs	Nopļauti zie- māji proc. no plāna
1.	„Abava”	98,0
2.	„Cīņa”	97,2
3.	„Proletarietis”	95,4
4.	„Padomju Latvija”	94,8
5.	„Uzvara”	88,9
6.	Leņina v. n.	87,4
7.	„Traktorists”	87,2
8.	„Jaunā gvarde”	83,9
9.	Ždanova v. n.	83,4
10.	„Brīvība”	83,0
11.	„Boļševiks”	81,4
12.	Stalīna v. n.	81,2
13.	„Latvijas strēlnieks”	80,5
14.	Raiņa v. n.	80,4
15.	„Aktīvis”	77,8
16.	Mičurina v. n.	75,1
17.	„Komunars”	73,5
18.	„Brīvais ceļš”	73,2
19.	„Sarkanais karogs”	67,3
20.	Lisenko v. n.	66,8
21.	„Sarkanā zvaigzne”	64,2
22.	Molotova v. n.	57,6
23.	„Grauds”	54,9
24.	„Uzvaras karogs”	54,7
25.	„Kopdarbība”	50,5
26.	Karļa Marksa v. n.	49,5
27.	„Imanta”	48,5
28.	„Socialisma ceļš”	37,0

kulmašīnas maisus. Pēc vecu-
ka priekā starojošās sejas var
redzēt, ka birums nav slikts.
Taču drošības pēc pajautāsim
sirmajam kolchozniekam. Viņš
tūdaļ no maisa pagrābj sauju
graudu un rāda: — Lūk, kādi
graudiņi, tīrais zelts! Kaut vai
šodien var vest uz dzirnavām.
Arī birums ir brangs. Savi
piecpadsmit centneri no hekt-
ara uz galvošanu.

Šķūni uz salmu panta trijās
pakāpēs sastājušies salmu
krāvēji. Vienam otram uz pie-
res parādās pa sviedru lāsei,
taču, pulkā strādājot, noguru-
mu nejut ne pienesēji Juris
Pētersons, Kristaps Šterns,
Valdis Garokalns, Juris Dzei-
šs, ne krāvēji Ernests Garokalns,
Anna Burmeisterē un citi.

Krietni pasvist iznāk kūlišu
augšā devējiem Jānim Lin-
ķim, Jurim Goldmanim un
kolchoza kalējam Žanim
Cionam. — Taču tas nekas, —
saka viņi, — jo šogad, kad
izaugusi tāda raža, visiem
prieks strādāt.

Ražīgā darbā ātri pāiet
laiks, un, lūk, klāt arī pusdie-
nas. Kad brigadiere kopīgi ar
svērēju saskaita uz klēti aiz-
vestās labības svaru, tad iz-
rādās, ka izkultas savas pie-
cas tonnas.

J. Dzenis

Ceļ jaunu liellopu kūti

Ždanova vārdā nosauktajā
lauksaimniecības arteli šogad
lietošanā paredzēts nodot jau-
nu liellopu kūti 70 govīm. Lop-
kopības darbi jaunajā kūtī būs
mechanizēti. Ierīkos automatis-
ko dzirdināšanu, mechanizēs
lopbarības piegādi, kā arī mēslu
aiztransportēšanu. Pie jaunās
kūts uzcelis barības noliktavu
un piena dzesētavu. Vircas
uzkrāšanai ierīkos slēgtu be-
tonētu bedri.

VAIRĀK VĒRĪBAS NOSUSINĀTĀM PLATĪBĀM

Partijas XX kongress paredzēja grandiozus uzdevumus pārpurvoto platību meliorēšanā. Lielus pasākumus, lai šo svarīgo uzdevumu realizētu, zonas kolchozos veic Kuldīgas MTS melioratori. Šinī gadā vien Kuldīgas MTS mechanizatori ar vaļējiem grāvjiem nosusinājuši ap 403 hektaru lielu platību. Bet izdarot slēgto drenāžu, esam nosusinājuši vairāk nekā 186 hektarus. Kolchozos „Latvijas strēlnieks”, Lisenko vārdā nosauktajā un „Sarkanā zvaigzne” platībās, kur agrāk bija purvi, auga tikai krūmi un tā sauktā dzelzkalīte, jau nākamajā gadā zaļos plāvu auzene un citas vērtīgas kultūras. Bet Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli, kur vēl šopavasir bija mūklājs un parastis nevarēja apsēt ne pavasaros ne arī rudēnos, šoruden jau zaļos ap 40 ha ziemāju.

Pavisam jau šogad mūsu MTS melioratori izrakusi ap 110 km grāvju. Lielu ieguldījumu šinī vērtīgā darbā devuši mechanizatori, ekskavatori, b. Mamis, Stepiņš, Mūrnieks un citi.

Bet kā ciena šo darbu atsevišķi vadītāji un kolchozu valdes? Iepriekšējos gados tika apgūtas lielas platības (ap 45

ha) kolchozā „Proletarietis”. Pagājušajā gadā Āpes ezera rajonā tika izrakts novadgrāvis, izdarīja slēgto drenāžu. Tiešām, prieks skatīties uz šo lielo apgūto masīvu, bagāto ražu, kas aug šinīs platībās. Bet kolchoza valde nav sapratusi, ka meliorācijas ierīču taču sistematiski jākopj. Novadgrāvi vēl no pavasara saviesti zārda koki, celmi. Bet grāvju malas, neskatoties, ka pārēja platība visa ir nopļauta, apaugušas ar visādām nezālēm, kuras izsēs tūkstošiem nezāļu sēklu. Šeit nav nosegti drenu izteku gali, kas var ātri sapūt un nolūzt.

Maz par to, lai meliorācijas sistemu uzturētu kārtībā un apgūtās platības joprojām uzlabotu, gadā arī kolchozos „Latvijas strēlnieks” un „Traktorists”. Tā kolchozā „Latvijas strēlnieks” uz meliorētām platībām vietām vēl vienmēr daudz akmeņu.

Kolchozā „Cīņa” pat nav vēl apgūtas 1953. gadā meliorētās plāvas. Grāvji pieauguši krūmiem, zālēm, bet grāvju malās briest nātru, dadžu un citu nezāļu sēklu bagāta raža. Vēl sliktāk—koku drenu gali ir nolauzti, vietām ūdens vairs netiek novadīts. Lielākas platības pirms pāris gadiem gan uzartas, bet tā atkal at-

stātas atmatā. Jāpauzē kolchozu valdei vai tādā gadījumā vispār vajadzēja ieguldīt valsts un kolchoza līdzekļus, darba spēku, un kāds labums no tādām aizmirstām meliorētām platībām.

Lielu pārmetumu pelna Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvalde (priekšnieks b. Zariņš). Tās uzraudzībā atrodas galvenie novadgrāvji kolchozos „Latvijas strēlnieks”, „Komunars”, Raiņa vārdā nosauktajā un citos. Kā tad šie novadgrāvji tiek kopti? Tie pieauguši krūmiem, zālēm, vietām draud pilnīgi aizsērēt. Tikai tās grāvmalas, kur bijusi laba zāle, pārvaldes cilvēki nopļāvuši, bet kur nē—rēgojas dažādas mazvērtīgas zāles. Pārvaldes ļaudis gan saņem regulāri atalgojumu par šo grāvju kopšanu, bet darbu nepadara. Tas tāpēc, ka b. Zariņš paraksta aktus par paveikto darbu, neizbraucot uz vietām un nepārbaudot, kas un kā padarīts.

Kolchozu valdēm un Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvaldei jāgādā, lai meliorācijas sistēmas uzturētu kārtībā, nosusinātās platības maksimāli jāizmanto.

A. Megnis,
partijas pirmorganizācijas sekretars
Kuldīgas MTS

Pirmā „Gaismas avīze”

25. augusta vakarā Rendas ciema tautas namā ceļojošā kino mehanikis V. Grinvalds izrādīja iesāka ar lauksaimniecības filmu „Augkopība”. Tanī ciema kolchoznieki — ražas novācēji vēroja, kā norit augstas ražas izaudzēšana pirmrindas kolchozos, kādām darba metodēm to panāk, kā ražu ievāc un saglabā.

Tikko beidzās lauksaimniecības filma, uz ekrana parādās uzraksts: „Gaismas avīze” № 1—1/a „Uzvara” partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas izdevums. Tad zīmējumā redzami mākoņi, list lietis... Slikto laika apstākļos notiek ražas novākšana, bet neraugoties uz to kolchoza otrā laukkopības brigade (brigadieris b. Freibergs) pirmā pabeidza rudzu plauju. Šās brigades kolchoznieks b. Muša regulāri pārsniedz darba normas. Par to visu ziņo „Gaismas avīze”.

Kino apmeklētāji seko šiem piemēriem no pašu kolchoza dzīves ar lielu interesi.

Tālāk jauns kadrs: Govs un piena kannas. Tekstā: „Slaucējas Mercline, Sprōge, Freibane ar savu darbu cel kolchozniekus godā”. Sekojošā uzrakstā piezīme: „Vīpas strādātu vēl labāk, ja kolchoza valde remontētu slaucēju dzīvokļus”.

Tad uz ekrana redzamas divas piena kannas, un blakus tām divu noskumušu zirgu galvas. Aiz šī kadra satirisks dzejolis paskaidro, ka kolchoznieks Bekmanis, kas pieved pienu pienotavai, visu dienu atstājis zirgus, bet pats no devies dzeršanai — aizmir-

sis pat vājpienu aizvest uz fermu.

Citā ainā parādīts — kāds aizmidzis gul gultā. Seko jautājums „Kas te mierīgi snauž?” „Un turpat ātra atbilde: „Rendas fizikultura.”

Kritikas daļā vēl redzams zīmējums — automašīna, pie tās viri ar pudelēm rokās, blakus stāv divi mazi bērni. Rendeņi to tūlīn pazīst — tas jau šoferis Fricis Svilpe, kas bieži dzīro un aizmirst savus pienākumus.

„Gaismas avīze” vēl citos attēlos parāda materiālus no vietējās dzīves, uzdod jautājumus dažādām ciema amatpersonām, kas nav pildījušas savus solījumus...

Skatītāji atsaucīgi uzņēma jauno pasākumu. Tas iedrošināja „Gaismas avīzes” redkoleģiju un tautas nama vadītāju b. Priediņu drīz domāt par jaunu izdevumu, izmantojot aktualas temas, izveidojot to saturu vēl interesantāku un tehniskā pilnīgāku.

„Gaismas avīzes” ir iedarbīga uzskatāmās agitācijas forma, tai ir lielas priekšrocības pirmrindnieku pieredzes popularizēšanā, kā arī kritikas izvērsīšanai plašākās ļaužu masās.

Ražas novākšanas laikā pie „Gaismas avīzes” sagatavošanas strādā arī redkoleģija Rumbas ciemā b. Garokalna vadībā. Te „Gaismas avīzi” paredzēts izdot 7. septembrī pirms kino izrādes Mičurina vārdā nosauktā kolchoza klubā.

T. Zars

MUMS RAKSTA

Neievēro tīrību

Katru dienu pilsētas lopu īpašnieki daudz lopu dzen uz ganībām pa Leona Paegles ielu un tālāk pār Alekšu upi līdz Stachanoviešu ielai. Ja lopu īpašnieki lopu atstātos mēslus novāc no Leona Paegles un Stachanoviešu ielām, tad to nevar sacīt par taksu, kas šīs ielas savieno. Šeit mēsli krājas no dienas uz dienu. Ja pieaugušie ejot vēl kaut kā izlaipo, tad ko lai dara bērni, kuriem šeit jāstaigā rītos un vakaros, ejot un nākot no bērnu dārza?

Rajona izpildu komitejas šā gada 6. jūlija lēmumā bija norādīts, ka lopu dīšanas laikā uz ielām atstātie mēsli jānovāc lopu īpašniekiem. Kā redzams, šo lēmumu ignorē ne tikai lopu īpašnieki, bet arī pilsētas izpildu komiteja, namu pārvaldes, kā arī sanitārā inspekcija, kam šī lēmuma izpilde jākontrolē.

A. Silīņa

Uzlabot kvalitāti

Mēs, padomju saimniecības „Vārme” strādnieki, maizi iegādājamies Vārmas patērētāju biedrības veikalā. Kad pagājušās nedēļas sākumā nopirkām maizi, izrādījās, ka tā nav pietiekami izcepta. Domājām, ka tas tā tikai gadījums, bet tā tas turpinās arī tagad. Maizi, ko pērkam, veikalā uzturam, nav iespējams lietot. Jāpauzē vai tiešām Vārmas patērētāju biedrības ceptuves vadītāja b. Andersone nav spējīga panākt, lai ceptu labas kvalitātes maizi?

V. Erce

CSP Kuldīgas rajona inspekturas

PĀRSKATS

par gaļas un piena piegādi valstij

Kolchozs	plāna izpilde (proc.)	
	gaļa	piens
„Komunars”	117,8	92,2
„Graudus”	101,8	102,3
„Latvijas strēlnieks”	100,0	100,0
„Uzvaras karogs”	84,1	72,9
„Uzvara”	79,6	84,4
Leņina v. n.	74,5	93,3
„Padomju Latvija”	74,3	75,3
Kārļa Marksa v. n.	73,4	83,6
„Brīvais ceļš”	66,7	75,2
Molotova v. n.	66,7	79,7
Stalīna v. n.	66,7	72,0
„Sarkanais karogs”	66,2	70,1
Raiņa v. n.	65,6	80,2
Mičurina v. n.	64,4	80,0
„Jaunā gvarde”	62,7	80,3
„Traktorists”	56,0	80,4
„Abava”	54,5	79,3
„Boļševiks”	52,8	99,6
„Socialisma ceļš”	52,8	82,0
„Brīvība”	51,4	93,3
„Aktīvis”	51,3	99,6
Zdanova v. n.	51,2	79,7
„Proletarietis”	50,0	79,0
Lisenko v. n.	47,7	84,1
„Imanta”	47,5	80,2
„Cīņa”	45,7	80,4
„Sarkanā zvaigzne”	39,6	80,3
„Kopdarbība”	29,2	70,8

Pirmie obligāto gaļas piegādes uzdevumu izpildījuši kolchozi „Komunars”, „Graudus” un „Latvijas strēlnieks”. Abi pēdējie norēķinājušies ar valsti arī piena piegādē par visu gadu. Bez tam šie kolchozi turpina piegādāt lopkopības produktus valsts iepirkumā. Sekmīgi gaļas un piena piegādi kārtā lauksaimniecības arteli „Uzvara”, Leņina vārdā nosauktais. Šiem kolchoziem grūtības lopkopības produktu piegādē nerodas tāpēc, ka tie paredzēto daudzumu piegādāja katru ceturksni.

Vairāki rajona kolchozi „aizmirsuši”, ka saistības ar valsti jānokārto vispirms. Kolchozos

„Sarkanā zvaigzne” triju ceturksņu uzdevumu gaļas piegādē izpildījis tikai par 56 procentiem. No 1943 kg cūkgaļas, kas tam bija jāpiegādā trijos ceturksņos, piegādāts tikai 314 kg. Nevarētu sacīt, ka kolchozs nebūtu piegādājis cūkas valstij skaita ziņā, bet tās pa lielāki daļai bijušas nepietiekama barojuma, kādēļ obligatā piegādē netiek ieskaitītas. Vāja barojuma cūkas valstij piegādā arī kolchozi Lisenko vārdā nosauktais, „Proletarietis” un citi. Lauksaimniecības artelis „Kopdarbība” vēl līdz šim nav izpildījis II ceturksņa uzdevumu gaļas piegādē, nemaz nerunājot par valsts iepirkumu. Ne ar ko nav attaisnojama kolchoza „Imanta” valdes rīcība, kam ir visas iespējas laikā norēķināties ar valsti obligatajā gaļas piegādē, bet kas līdz šim vēl nav atradusi par vajadzīgu to darīt.

Vairāki kolchozi kā „Brīvība”, Stalīna vārdā nosauktais, „Proletarietis” nepieļaujami kavējas ar lopkopības produktu pārdošanu valsts iepirkumā.

Laikā norēķināties ar valsti lopkopības produktu piegādē—nozīmē apgādāt darbaļaudis ar gaļas un piena produktiem, un ar šī uzdevuma izpildi nedrīkst kavēties.

PIEZĪME: Kārļa Marksa vārdā nosauktajam kolchozam uz 20. augustu piegādātā piena daudzums pārsniedz uzrādīto mazāks nekā tas bija uz 10. augustu. Tas tāpēc, ka Kabilles pienotava iepriekšējā dekadē nepareizi pierakstīja par graudiem nodoto plenu.

Kolchozu valdēm jāatbalsta aģitbrigažu koncerti

24. augustā Kuldīgas kultūras nama aģitbrigade ieradās kolchozos „Graudus”, „Imanta” un Leņina vārdā nosauktajā, lai sniegtu priekšnesumus brigādēs darba pārtraukumu laikā. Labi organizēta aģitbrigades sagaidīšana bija kolchozos „Graudus” un „Imanta”, kur aģitbrigades dalībniekiem bija iespēja kolchozniekiem sniegt priekšnesumus pie kulināras un citās darba vietās. Ne tā tas bija Leņina vārdā nosauktajā kolchozā, kur, neskatoties uz to, ka aģitbrigade savu ierašanos jau bija pieteikusi 21. augustā, kolchozniekiem par to nebija ziņots,

darbs nebija organizēts tā, lai kolchozniekiem būtu iespēja priekšnesumus noskatīties.

Maz vēl kolchozu valdes, partijas un komjaunatnes organizācijas atbalsta aģitbrigades, nesniedzot tām pozitīvus, vai negatīvus piemērus no kolchozu dzīves. Iepazīstinot aģitbrigades dalībniekus ar pirmrindnieku panākumiem, vai arī dažādām nevēlāmām parādībām, būš daļa iespēja priekšnesumus padarīt saturīgākus un interesantākus.

A. Rubulis,
partijas rajona komitejas instruktors

PA MŪSU LAIKRAKSTA MATERIĀLU PĒDĀM

«Racionalizācijas priekšlikumi atvilkņēs»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikrakstā šā gada 19. augustā bija ievietots kritisks materials, kur starp citu kritizēta Kuldīgas MRS vadība par to, ka gausi izskata racionalizācijas priekšlikumus. Kuldīgas MRS administrācija redakcijai ziņo, ka materials

apspriests MRS zinātniski-tehniskās biedrības pirmorganizācijas rīkotajā pieredzes apmaiņas vakarā. Kritika atbilst patiesībai. MRS administrācija tagad katru iesniegto racionalizācijas priekšlikumu izskatīs divu nedēļu laikā.

LABOJUMS

Mūsu laikrakstā šā gada 26. augustā rakstā „Atjauno pašdarbības pulciņus” otrā rindā pareizi jālasa... ciemā organizējas sieviešu koris... tālāk kā tekstā.

Ikvienam pilsonim jāciena sava ģimene, savi kaimiņi

Daudz dažādu sadzīves jautājumu kārtājami vienā dzīvoklī, vai vienā mājā dzīvojošiem iedzīvotājiem. Vairums tos nokārto draudzīgi, neaizskarot viens otra intereses. Bet Kuldīgā netrūkst arī „dūres” varoņu. Viņi kopējos malkas šķūņus, pagalmus un sakņu dārzus sadala ar dūres vai apvainojošu vārdu palīdzību. Tā parasti rīkojas Leņina ielā № 65 dzīvojošās pilsones Seredņakova un Kleimberga, kuras pār lamāšanos tautas tiesa vairākas reizes ir sodījusi.

Tādā pašā veidā sadzīves jautājumus kārtā Kārļa Marksa ielā № 47 dzīvojošie pilsoņi Trifonovs un Valkovska ar kaimiņiem Tutoviem. Kā vieni tā otri tiesas sēdē apgalvoja, ka kopš šā gada aprīļa mēneša nav bijusi neviena diena, kad viņi savā starpā nebūtu lamājušies.

Viisspilgtākais „dūres” varonis tomēr ir Vasilis Dudņiks. Viņš ar savu kauslīgo dabu tautas tiesai ir pazīstams no 1954. gada. Tani laikā vispirms viņš izrēķināja ar savu sievu, kura, viņa sitienus un lamu vārdus neizturējusi, aizbrauca.

Kad sieva bija aizbēgusi, Dudņiks, uzskatīdams sevi par dzīvokļa saimnieku, ar dūrēm un lamu vārdiem vērsās pret savu sievas māti Afanasjevu. Viņa tomēr dzīvokli neatbrīvoja, bet griezās pēc palīdzības tautas tiesā. Tautas tiesa 1955. gada

pavasārī bija spiesta izlikt Dudņiku no dzīvokļa, neierādot citu dzīvojamo platību.

Vēl pirms izlikšanas no dzīvokļa, Dudņiks sāka draudzēties ar pilsoni Paršinu. Kamēr Dudņiks „cinījās” ar savu sievas māti, ar Paršinu viņš sadzīvoja labi, bet tiklīdz no dzīvokļa Ventpils ielā № 45 bija izlikts un kopā ar Paršinu apmetās uz dzīvi Sarkanarmijas ielā № 44, arī ar Paršinu sākās stridi un kaušanās. Izrādījās, ka arī tā neatbilst Dudņika gaumei. Pēdējā savstarpējā kaitiņa rezultātā Dudņiks ar Paršinu izšķīrās. Tiesas sēdē Dudņiks paskaidroja, ka Paršinai piemērot tieksme nodarīt sev miesas bojājumus. Pēc izšķiršanās ar Paršinu, Dudņiks sadraudzējās ar citu sievieti. Cik ilgi šī draudzība turpināsies un vai tā nebeigsies ar kaitiņu, grūti spriest.

Ir gadījumi, ka tautas tiesā griežas ne tikai tie pilsoņi, kuru tiesības patiešām aizskartas, bet netrūkst arī tādu, kuriem ir savtīgi nolūki. Pastāvīgs šāda veida klients ir Pēteris Grabovskis. Viņam nekad netrūkst iemeslu par ko sūdzēties. Tā pēdējo reizi tautas tiesa izskatīja Grabovska prasību pret pilsoni Andreju Gaili par to, ka pēdējais esot nolietojis viņa mēbeles. Tautas tiesas sēdē izrādījās, ka pilsoņiem Grabovskim ar Gaili nekādas līguma attiecības par mēbeļu izīrēšanu nepastāvēja. Grabovska mēbeles pie Gaila nokļuvas 1949. gadā,

kad Grabovski apcietināja un notiesāja ar brīvības atņemšanu. Pēc Grabovska atgriešanās no apcietinājuma, pilsonis Gailis visas mēbeles atdeva, bet tā kā viņš tās bija glabājis savā dzīvoklī, Grabovskis uzskatīja, ka Gailis uz viņa krēsliem ir sēdējies un guļējies tā gultā, un tiesā izdomāja prasību pret viņu par 6900 rubliem.

Tautas tiesa šo Grabovska prasību noraidīja kā nepamatotu, bet Latvijas PSR Augstākā tiesa tautas tiesas spriedumu atstāja spēkā.

Līdzīgu prasību par izlikšanu no dzīvokļa bija safabricējis Ilze Vaskopa pret Leonu Treimani tā iemesla dēļ, ka viņš it kā nemaksājis ires maksu kopš 1956. gada janvāra un ar savu uzvešanos traucējot viņas ģimeni. Tiesas sēdē noskaidrojās, ka Treimanis ires maksu kārtu regulāri caur Kuldīgas notariāta kantori un attiecības ar Vaskopu saasinājušās no tā brīža, kad viņš par 11 m² lielu istabu atteicies maksāt spekulatīvu ires maksu — 50 rubļus mēnesī. Tautas tiesa arī Vaskopas prasību noraidīja kā nepamatotu.

Ieteikums būtu kaimiņu starpā radušos sadzīves jautājumus nokārtot miera ceļā, jo strīdi godu nedara un pilsoņi, kuri savtīgos nolūkos domā izmantot tiesu, lai atceras, ka nav vērts sev, lieciniekiem un tiesai kavēt laiku.

T. Plavāne,
tautas tiesnese

Atjaunojiet laikrakstu un žurnālu abonementu

Sākot ar šā gada 1. septembri atklāta abonementu pieņemšana laikrakstiem un žurnāliem 1956. gada IV ceturksnī.

Ja jūsu abonementu termiņš izbeidzas septembra mēnesī, neaizmirstiet laikā pagarināt abonementu.

Laikrakstiem un žurnāliem IV ceturksnī.

Ieteicams abonēt laikrakstus un žurnālus līdz gada beigām. Tas nodrošina nepārtrauktu laikrakstu un žurnālu saņemšanu. Abonementus centrālajiem, republikāniskajiem laikrakstiem un žurnāliem pieņem „Preses Apvienības” daļā, visās pasta nodaļās, aģentūrās, iestādēs, uzņēmumos un organizācijās sabied-

riskie preses izplatītāji un pastnieki savas piegādes iecirkņos, bet kolchozos — kolchozu pastnieki.

Atklāta arī parakstīšanās uz Tautas Demokrātijas valsts laikrakstiem un žurnāliem 1957. gadam.

Parakstīšanās termiņš — šā gada 1. oktobris.

Preses Apvienība

Uzlabot krājkasu un kredītu veicināšanas komisiju darbu

Uzņēmumos, iestādēs, kolchozos katru gadu ievēl valsts krājkasu un kredītu veicināšanas komisijas, kuru uzdevums sniegt palīdzību finansu darbiniekiem un krājkasēm valsts aizņēmuma izvietojumā, ieinteresēt darbaļaudis noguldīt brīvos līdzekļus krājkasēs.

Kā tad darbojas šīs komisijas mūsu rajonā? Ja to darbs kaut cik aktivizējās valsts aizņēmuma izvietojšanas laikā, tad to nevar sacīt par pārējo laiku. Parasti pēc valsts aizņēmuma izvietojšanas uzņēmumos un iestādēs aizmirst, ka tādas komisijas pastāv un atceras tikai pēc gada, kad krājkaše pieprasa to pārvēlēšanu. Ir arī gadījumi, kad pielaiž pārvēlēšanu komisiju ievēlēšanā. Kuldīgas pilsētas ugunsdzēsēju komandā krājkasu un kredītu veicināšanas komisijā ievēlēts b. Ruško. Viņš ievēlēts bez paša piedalīšanās un ne maz nevēlās komisijā būt un, protams, arī neko nedara. Remontu un celtniecības kantori krājkasu un kredītu veicināšanas komisija — bb. Mežzīle, Belševics un Taube valsts aizņēmuma izvietojšanas laikā strādāja labi. Bet vēlāk viņi savus pienākumus aizmirsa. Viņi neinteresējās par to, lai strādniekus, kas uzņēmumā sāka strādāt vēlāk, uzaicinātu atjaunot parakstīšanos uz valsts aizņēmumu. Tā vairākus mēnešus Remontu un celtniecības kantori 21 strādnieks nebija atjaunojis parakstīšanos. Tas pats sakāms arī par rajona rūpniecības kombinātu, kur tikai uzņēmuma vadība rūpējas par to, lai ap 40 strādājošo, kas nebija parakstījušies uz valsts aizņēmumu, parakstīšanos atjaunotu.

Līdzīgi gadījumi, kad krājkasu un kredītu veicināšanas komisijas nepilda savus pie-

nākumus ir Ceļu ekspluatācijas iecirknī № 12, Sakaru kantori, rajona izpildu komitejas ceļu nodaļā, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kantori. Pēdējā darbinieki pat nezina, ka parakstīšanos uz aizņēmumu var arī atjaunot.

Krājkasu un kredītu veicināšanas komisiju pienākums ne tikai rūpēties par aizņēmuma izvietojšanu, bet arī par to, lai obligācijas par nomaksātajām sumām laikā saņemtu tie strādājošie, kas no uzņēmuma vai iestādes aizgājuši. Pavisam šo pienākumu veic rajona rūpniecības kombinātā, kur līdz 1. augustam no uzņēmuma aizgājušajiem nebija izsniegtas obligācijas par 1815 rubliem. Līdzīgs stāvoklis ir arī Kables MTS, ATK-7, Snēpeles 7-gadīgajā skolā un citur.

Krājkasu un kredītu veicināšanas komisiju neapmierinošā darba rezultātā vairākos uzņēmumos un iestādēs samazinājušās valsts aizņēmumam parakstītās sumas. Tā tas ir rajona rūpniecības kombinātā, Kuldīgas tūku fabrikā, padomju saimniecībā „Vārme”, Prettuberkulozes dispensārā un citur.

Pavisam maz krājkasu un kredītu veicināšanas komisijas nodarbojas ar darbaļaudu ieinteresēšanu noguldīt brīvos līdzekļus krājkasēs, neizskaidro tiem noguldītāju priekšrocības.

Krājkasu un kredītu veicināšanas komisijām darbs krasi jāuzlabo. Jāizmanto sapulces un citas iespējas, lai pārrunātu ar darbaļaudim jautājumus par valsts aizņēmumu, un noguldījumiem.

S. Paegle,
Kuldīgas rajona krājkašes vadītāja

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(3. turpinājums)

Ar šo un lūpām sastingušo nīcīgi dūsmīgo grimasi savādi kontrastēja viņa acis, cīganiskas, melnas, kas uzmanīgi vērsās sārūnu biedrā, mazliet skumju aizplīvurotas, gudras, labas acis.

— Tā—ā... Un kur vēl, pēc jūsu domām, rakstā ir nihilisms? — Martinovs, saraucis pieri, iesānys pavērsis Dolgušinu.

— Nodzēsiet gaisu, Pjotr Iljarionovič, — palīdzēja šoferis. — Nemaz nesaredzu ceļu, ja mašīnā deg gaisma.

Martinovs noklākškināja slēdzi.

— Es netaču, ka tas, pēc manām domām, rakstā ir nihilisms? — mīcīgi turpināja Dolgušins. — Vēl kur? ... Nu, kaut vai tur, ka rakstā runa iet vienīgi par kolchozu priekšsēdētājiem. Ne par kolchozu partijas organizāciju nostiprināšanu, ne par brigadieriem, fermu pārziņiem, specialistiem, bet tikai priekšsēdētājiem. Tātad priekšsēdētājs — vienīgā svarīgā figura kolchozā? Personības kults.

— Ohoh!

— Jā, jā. Un pie tam jūs apgriežat ar kājām gaisā parasto normālo pakāpenību kadru izvirzīšanā. Jūs rakstāt: „Mēs nosūtījām darbam kolchozos rajona darbiniekus un gaidām, ka viņi vietā mums dos biedrus no ap-

gabala, bet apgabala komiteja lai prasa no centrālajiem aparātiem”. Varbūt jūs ierosināt kadrus pārbīdīt no augšas uz leju? Bet vienmēr bijis tā, ka kadri augšā no apakšas uz augšu. Un kā gan citādi augšana varētu notikt, ja tikai ne tādējādi? Es neesmu laukos strādājis, bet, droši vien, parasti labākos organizatorus no laukiem izvirzīja uz rajonu, no rajona — uz apgabalu. Tā taču ir? Bet armijā? Kadru papildinājumi taču iet no vada, rotas līdz bataljonu, pulku, divīziju komandieriem, bet nevis otrādi. Jā, un arī no savas prakses rūpniecībā zinū: ja par neliela nomales uzņēmuma direktoru ieceļ kādu nogrēkojušos ministrijas darbinieku, viņš skatās uz savu iecelšanu kā uz trimdu, ķeras pie darba „ar gariem pirkstiem”, ar iecelšanu raugās uz tādu nožēlojamu darba iecirkni, un visu laiku par to vien sapņo, ka aizsprukt atpakaļ uz galvaspilsētu. Bet iecel par šī uzņēmuma direktoru labu meistaru no vietējiem kadriem — tas taču viņam izvirzīšana, solis uz priekšu, jauni mērķi, viņš strādās ar visiem spēkiem, ar aizrautību. Redziet, Pjotr Iljarionovič, cik daudz stridīgu jautājumu un nesaskaņu jūsu rakstā.

Martinovs ar lielu interesi uzklaušoja Nadeždinskas MTS direktoru, katrā ziņā gudru, izglītotu un daudzējādā ziņā viņam vēl nepazīstamu cilvēku. Dolgušins nokļuva pie viņiem MTS direktora amatā no svarīga darba Melnās metalurģijas ministrijā, un rajonā daudz bija pārliecināti, ka nokļuva ne jau tik vienkārši. Martinovs pats ar grūtībām uzvarēja sevi aizdomas, ka Dolgušinam ar viņa pārcelšanu uz šejieni darbā nav viss kārtībā, ka tur, Maskavā, viņš kaut kur un kaut kādi nogrēkojies. Liels ir ieraduma spēks. Ne pārāk bieži Martinovam bija nācies satikt laudis, kuri no labas gribas apmainīja vietas ar augstām algām un dzīves ērtībām lielās pilsētās pret laukiem.

— Vai jūs, Christofor Daniļovič, patiešām uzskatāt manu rakstu par saputrotu? Es tajā aprakstīju tikai to, ko mēs esam izdarījuši. Tātad, pēc jūsu domām, mēs esam savārijusi putru? Bet jūs taču toreiz partijas aktīva sanāksmē, ja atmiņa mani nevil, bijāt pilnīgi vienprātis ar mums.

— Un arī pašreiz esmu pilnīgi vienprātis, — Dolgušins pasmaidīja vienīgi ar acīm, ar to pašu nemainīgi nīcīgo grimasi uz lūpām. — Pilnīgi vienprātis.

Neredzu nekādu nihilismu jūsu kadru pārvietošanā. Es sakū: tas kādam var izlikties nihilisms un neejdzība. Dogmatiskiem, formalistiem. Varu izskaidrot, kāpēc es ar jums esmu vienprātis.

Bridi klusējis, Dolgušins sāka attīstīt kādu domu, kas viņam, acīmredzot, nelenāca galvā šodien pirmo reizi:

— Jā, pašreiz mēs visu uzmanību veltījām kolchozu priekšsēdētāju kadru nostiprināšanai. Patiešām, tā ir galvenā figura kolchozā tāpat kā katrā uzņēmumā vadītājs, un te nav nekāda „kulta”. Bet pati dzīve mums izvirza arī citus uzdevumus. Viens velk aiz sevis citu. Iedomājieties, it kā visi kolchozu priekšsēdētāji mums būtu lieliski saimniekotāji, ar labu izglītību, talantīgi organizatori. Par divām galvām augstāk nekā tie priekšsēdētāji, kurus mēs tagad atbrīvojam. Lūk, tādi, — Dolgušins parādīja ar roku, pieskardamies mašīnas griestiem. — Bet rajona komitejai taču jābūt vēl augstāk. Vēl par galvu, par divām augstāk. Tādiem priekšsēdētājiem jau vairs nav jāmaca kolchozu celtniecības ābece, bet gan šīs zinātnes kalngali. Jūs piekritīsiet, ka, lūk, tādas kolchozu priekšsēdētājus, — Dolgušins atkal pieskārs ar roku mašīnas kabīnes griestiem, — var neapmierināt tagadējais vairaku rajona organizāciju vadības stils. Piln-

varotie pie viņiem nav jāstāta, lai staigātu pa pēdām, pateiktu, kad arī, kad sēt. Nederīgu lektoru tādus priekšsēdētājus varbūt aizdzīs no kolchoza pa galvu, pa kaklu. Un vēl vienu otru agronomu pamācīs, kā izturēties pret darbu. Ir vieglāk strādāt ar tādām priekšsēdētājiem, ir vienā otrā ziņā arī grūtāk. Grūtāk viņus vadīt. A? Kā jūs domājat, biedri?

Martinovs saskatījās ar Mitinu, pamāja ar galvu.

— Mēs to jutām arī jau tagad. — Lūk, lūk! Lai vadītu tādas priekšsēdētājus, kas daudz zina, daudz prot, pašam jāzina vēl vairāk, jāredz vēl tālāk, nekā viņi redz. Tātad jānostiprina arī rajona vadošais posms. Vispār, Pjotr Iljarionovič, ko jūs neesat izteicis savā rakstā, pati dzīve izteiks jūsu vietā. Arī rajona darbinieki nepaliks aizvainoti, ka viņi aizmirst. Sāks arī jūsu jos pievilkt līdz „līmenim”... Bet iebildumus attiecībā uz kadru pārvietošanu arī nav grūti apgāzt. Kad mani izsauca Maskavas komiteja nosūtīšanai uz MTS, man tur izlasīja priekšā kādu vietu no Leņina raksta „Par partijas nodokli”. Aterieties, kur runā par kadru pārvietošanu no darba centrālajos organos uz vietējiem? Tur Leņins atceras poļu karu, kad nebaidījās atkāpties no birokrātiskās hierarchijas, pārvietot Revjovsena biedrus uz zemākām vietām.

(Turpinājums sekos)